lig Landbruget, saa at sige aldeles ikke er repræsenteret. Forsaavidt den ærede Ordfører ogsaa anførte, at det fornemmelig maatte være det kongelige Landhusholdningsselskabs Sag at antage sig disse Gjenstande, saa er det vistnok ogsaa rigtigt, men det kan vistnok heller ikke være den ærede Ordfører ubekjendt, at det kongelige Landhusholdningsselskab har antaget og meget kraftigt antaget sig alle disse Sager, og det vil vistnok ogsaa fremdeles vedblive at gjøre det; men det er ligesaa vist, at Landhusholdningsselskabets Bestræbelser i denne Retning ikke kunne være saa heldige, naar det skal staae alene dermed, som naar det arbeider i Forening med Ministeriet og Folkerepræsentationen, men dersom baade Regjeringen og Folkerepræsentationen desavouere Landhusholdningsselskabet og siger: Det er Noget, vi aldeles Intet ville have at gjøre med, saa maa jo Folk troe, at Landhusholdningsselskabet øder sine Penge til Gjenstande, der ikke fortjene Opmærksomhed, og som idetmindste fra Regjeringens og Folkerepræsentationens Side ikke anerkjendes for at være til synderlig Nytte. Førend jeg sætter mig, skal jeg endnu blot med et Par Ord omtale den Bevilling, der er forlangt til Provst Krarup i Anledning af de Vandingsanlæg, han har foretaget. Det ærede Udvalg har yttret, at det ansaae det for tvivlsomt, hvorvidt et saadant Anlæg virkelig var til nogen Nytte. Det er Noget, som man gjerne kunde indrømme det ærede Udvalg. Det er maaskee tvivlsomt, hvorvidt et saadant Vandledningsanlæg under vore klimatiske Forhold kan stifte den Nytte, som det har gjort andetsteds; men netop derfor er det overordentlig fortjenstligt, at en Privatmand har hjulpet os til at faae denne Tvivl løst; thi hvis Ingen vilde befatte sig dermed, fordi Sagen er tvivlsom, vilde vi jo aldrig kunne faae denne Tvivl løst; men nu har han med overordentlig megen Opoffrelse anlagt et saadant fuldstændigt Vandingsanlæg, hvorved det altsaa bliver muligt at komme til Vished, om denne Vandingsmethode ogsaa her i Landet kan frembringe den ganske overordentlig fordeelagtige Virkning, som det er bekjendt, at den paa andre Steder har bevirket, og at han derved har gjort sig værdig til at erholde en Understøttelse, anseer jeg for afgjort. Han har derved gjort det danske Agerbrug den store Tjeneste, at gjøre det muligt at komme til Vished om, hvorvidt en saa vigtig Ting, som denne Vanding er, med Nytte kan anvendes her eller ikke, og at dette fortjener Paaskjønnelse, forekommer mig at være en afgjort Sag, og jeg skal derfor tilraade Thinget i Landvæsenets Interesse ikke at nægte denne Sum.

Indenrigsministeren: Jeg haaber, at Thinget vil tillade mig først at bringe tilbage i Erindringen, at jeg ikke har udarbeidet denne Finantslov og saaledes muligviis ikke er istand til med den Fuldstændighed at belyse ethvert Punkt, som det vilde have været Tilfældet, naar den samme Minister, som havde udarbeidet Loven, ogsaa her havde kunnet forsvare den. Med Hensyn til Posten o 4 skal jeg tillade mig at bemærke, at Dyrlægers Ansættelse i Amterne jo er betinget af, at de vedkommende Amtsraad udrede Halvdelen af Lønningen, og det forekommer mig, at der deri ligger en meget stærk Garanti for, at der ikke ansættes Dyrlæger andre Steder, end hvor det efter de locale Forhold er nødvendigt. Det er saaledes meget stærkt anbefalet af Aarhuus Amtsraad, at en Dyrlæge ansættes i Odder, hvor der skal være Trang dertil og hvor man ikke uden Hjælp har kunnet faae en Dyrlæge til at nedsætte sig; det har bevæget Indenrigsministeriet til at forlange et Beløb af 125 Rd. som Bidrag til denne Dyrlæges Ansættelse. Med Hensyn til den Bemærkning, der er gjort om de omhandlede Dyrlægers Ansættelse i Ringkjøbing Amt, da gjælder ogsaa herom, at Amtsraadet stærkt har anbefalet denne Sag, og at det ikke har været muligt, uden at udrede Løn deels af Amtsrepartitionsfondet og deels af Finantserne, at erholde den nødvendige Dyrlægehjælp i Amtet. Det vil vistnok det ærede Medlem af Thinget, som er specielt og nøie bekjendt med Forholdene paa disse Steder, fuldstændigere kunne oplyse. — Med Hensyn til Posten o 7 er det gjort gjældende, at Udvalget ikke modsætter sig de bevilgede Beløbs Anvendelse til de enkelte Øiemeds Opnaaelse, som er nævnt, men kun vil have Summen i det Hele nedsat, og at det indenfor den Grændse, som Summen derved